

ISSANDARISTIMISE PÜHA B AASTAL

(Esimene lugemine Js42 , 5a 1-4.6-7)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: vaata, see on minu sulane, keda ma hoian, minu äravalitu, kellest minul on hea meel. Ma olen saatnud oma Vaimu tema üle. Tema toob rahvaile õigekssaamise. Tema ei hüüa ega karju, tema häält ei ole kuulda tänavail. Mahapainutatud pilliroogu ei murra ta katki, ja hõõguvat tahti ta ei kustuta. Tema toob tõesti õigekssaamise. Tema ei nõrke ega murdu, kuni ta on maa peal õiguse maksma pannud, ja tema seadust ootavad saared.

Mina olen Issand, ja mina olen Sind õigluseks kutsunud, haaranud kinni Su käest ja Sind kinnitanud. Ma olen seadnud Sind rahvale seaduseks ja paganaile valguseks, avama pimedate silmi, laskma vange vabaks vangikojast ja tooma pimeduses istujaid valguse kätte.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps29 1-2.3ac-4.3b ja 9b-10; R: 11b)

R: Issand annab rahu oma rahvale.

Andke Issandale au, teie taevalised,
andke talle au ja ülistage teda.

Andke au Issanda nimele,
kummardage Issandat pühas ehtes.

R:

Issanda hääl on üle vete,
Issand üle suurte vete.
Issanda hääl müristab võimukalt,
Issanda hääl on täis ülevust.

R:

Kirkuse Jumal laseb müristada,
Tema pühamus ülistavad kõik Tema auhiilgust.
Issanda aujärg on vetevoogude üle,
Issand istub kuningana aujärel igavesti.

R:

(Teine lugemine Ap10 ,34-38)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: “Ma mõistan tõesti, et Jumal ei tee vahet isikute vahel, vaid iga rahva seast on temale meelepärane see, kes teda kardab ja on õiglane. Selle sõna on ta saatnud Iisraeli rahvale, ja kuulutanud rahu-evangeeliumi Jeesuse Kristuse läbi, kes on kõige Issand. Te teate ju, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal salvis Jeesuse Naatsaretist Püha Vaimu väega, ning kes selle järel käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli temaga.”
See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi Mt3 ,16-17; Mk 9,7)

Halleluuja. Taevas avanes ja üks hääl ütles:

“See on minu armas Poeg, teda kuulake.” Halleluuja.

(Evangeelium B aastal Mk1 ,7-11)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal läks Johannes kõrbesse ja kuulutas: “Pärast mind on tulemas keegi, kes on vägevam kui mina, kellel ma ei ole väärt kummardades sandaalirihma lahti päästma. Mina ristasin teid üksnes veega, aga tema ristib teid Püha Vaimuga.”

Ja sündis, et neil päevil tuli Jeesus Galilea Naatsaretist ja Johannes ristas tema Jordani jões. Aga siis, kui ta veest välja tuli, nägi ta taevast avatud olevat ja Vaimu tuvina laskuvat tema üle. Ja hääl kostis taevast: “Sina oled minu armas Poeg, kellest minul on hea meel.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord ütles üks naine, et tema esimene abikaasa oli nagu Jeesus Kristus. Mees nimelt lubas ka ära minnes, et tuleb varsti tagasi – aga võta näpust...

Kuidas sellega ka poleks, muudaks Kristuse taastulemine meie elureaalsust tundmatuseeni. Tegelikult tähendaks see ju maailma lõppu ja uue loomise algust. Võibolla peaksime olema

Jumalale hoopis tänulikud, et meile on antud veel aega midagi õppida ja end parandada.
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

“Sina oled minu armas Poeg, kellest minul on hea meel.” Nende sõnadega, armsad õed ja vennad, käivitas Jumal Isa oma Poja Jeesuse missiooni. Aeg oli selleks küps. Juba aastakümneid hoidis israeliite oma lummuses kuulujutt kolmest kuningast, kes olid rääkinud Messia saabumisest. Ristija Johannes valas õli tulle, sest paljud arvasid, et tema see ongi. Kuid mida oleksid tolle aja inimesed pidanud ette võtma teadmisega, et Messias on kohale jõudnud?

Keegi ei teadnud täpselt, millal ja kuidas Lunastaja peab saabuma, kuid soovide nimekirjad olid juba valmis. Juudi rahvaülemad ja ülempreestrid unistasid maailmariigist, kus nemad oleksid valitsejate hulgas ja saaksid kõigile senistele vallutajatele kätte maksta. Kaupmehed unistasid uutest turgudest, kus nemad määraksid hinna. Ainult lihtrahvas ei teadnud, mida oodata. Võibolla hellitas keegi lootust, et saab terveks mõnest haigusest või suudab tasuda oma võla. Paraku kinnitas nende senine elukogemus, et suuri muutusi ei tule – elatist on ikka liiga palju selleks, et surra, ja liiga vähe selleks, et elada.

Kuid see, mis sündis, oli hoopis midagi muud kui keegi oskas ette kujutada. Isegi Ristija Johannes oli üllatunud – ta ootas, et Jeesus ristiks teda, kuid läks hoopis vastupidi. Ning Jeesus ei mõelnudki juudi maailmariigi kehtestamisele, ega soosinud kedagi turgudel hinda määrama. Ka vaestele tõi ta vaid vähe otsest lohutust – kogu Iisraeli haigetest inimestest tegi ta terveks vaid murdosa. Kuid Jeesus andis kõigile midagi sellist, mida keegi ei olnud osanud oodata – lootuse igavesele elule ja tasule kõigi selles elus tehtud heategude eest.

Armsad õed ja vennad, kindlasti on meilgi oma soovide nimekiri vähemalt kusagil alateadvuses juba valmis. Jeesus on ju päästja, ning mida muud peaks ta siis tegema kui mitte päästma? Meie oleme kindlasti valmis talle kiidulaule laulma ja käsi plaksutama, aga et tema peaks meie hüvanguks kogu töö ära tegema – päris nii see ka ei käi. Me ei tea ju isegi seda, missugust päästmist me tegelikult vajame. Ja kui Jumal sai inimeseks ning avas meile tee Jumala juurde, siis on ta teinud meid kaasvastutajateks selle elureaalsuse eest – sedamööda, kuidas kellelegi on vaimuandeid ja võimalusi antud.

Kuid elu pole üksnes saavutuste loetelu, see on pigem tasakaal tegude ja kannatliku ootuse vahel, järelemõtlemise ja mõistliku käitumise vahel. Sest tegelikult ju ka need, kes Jeesuse risti löid, saavutasid midagi – paraku kannatamatult rutates ja läbi mõtlemata. On tõsi, et Jeesus vaidlustas nii

mõnedki reeglid, mis ühiskonnas olid seni kehtinud, kuid surma vääriv kurjategija polnud ta küll kuidagi. Kahtlemata võib kurjategijad, kes rikuvad seadusi, mingis mõttes samuti teisitimõtlejateks pidada, kuid kõik teisitimõtled ei ole kurjategijad – mõned võivad olla lihtsalt kehtivast seadusest mõistlikumad ja omast ajast ees.

Armsad õed ja vennad, on ilmselt paratamatu, et me vahel unistame, ja et meil on mõnikord lausa täpne ettekujutus sellest, mille järele igatseme. Siiski peaksime jääma avatuks nende lahenduste jaoks, mis ei tule meile mõttesegi. Kes usub Jumalasse, peab olema kõigeiks valmis. Aamen.